

[Waldorff]

overensstemmelse med de yderst interne vurderinger, man har gjort i dele af Industrirådets top – at den aftale, som regeringen er i færd med at indgå med A. P. Møller, er så ufordelagtig for samfundet, at det er nødvendigt at lave den om allerede om et par år.

Poul H. Møller (KrF):

Dette lovforslags fremkomst blev jo allerede bebudet af statsministeren i åbningstalen den 7. oktober 1980. Nu foreligger altså resultatet. I mellemtiden er der jo sket et og andet med hensyn til vor undergrund. Der var jo først de langvarige forhandlinger mellem regeringen og A. P. Møller om ændring af koncessionsbetingelserne fra 1976. Der var tvangsløven eller ekspropriationsloven, om man vil kalde den sådan, et lovforslag, der heldigvis blev taget tilbage, da forhandlingsløsningen var en kendsgerning. Men disse mellemakter har også nok præget teksten i dette lovforslag. Der må siges at være et kæmpesvælg mellem de koncessionsbetingelser, A. P. Møller fik hos staten i 1962, og reglerne i dette forslag.

Lovforslaget anføres at være en rammelov, og det tør nok antydes, at den giver energiministeren endog overordentlig vide beføjelser, hvad i sig selv kan være nok så betænkeligt. Det er tydeligt, at man har skævet til Norges Statoil, og man kan så gøre sig sine tanker om, hvorvidt det har været den store lykke, og om energiministeren, energiministeriet, energistyrelsen, D.O.N.G. osv. kan leve op til det store ansvar, der følger med administrationen af denne lov og af den fremtidige aktivitet i Nordsøen.

Der nævnes flere steder i bemærkningerne noget om såkaldt god praksis inden for olieindustrien, og er dette lovforslag dækkende herfor, må man nok sige, at det er skrappe ting, som man nok kunne skræmme en og anden langt væk fra dette foretagende med. Hvis dette er kutyme, må et engagement i søgning m.v. alligevel være tilpas tillokkende og lønsomt, selv om der altså også kan være tale om et lotteri, som der er nitter i. Om man så ligefrem står i kø for at komme til, er en anden sag.

Der tales om tre faser, nemlig forundersøgelserfasen, udforskningsfasen samt indvindingsfasen, og det er klart, at hver fase er

enkelstående og ikke behøver at efterfølge en anden.

Bemærkningerne til § 3 anfører således, at en tilladelse til forundersøgelse ikke indebærer en garanti for en senere efterforsknings- eller indvindingstilladelse. Det kan så i påkommende tilfælde betyde, at omkostningerne under forundersøgelserne kan være tabt for den pågældende ansøger.

Her bør vel nok gælde samme kriterier som ved tildeling af tilladelser til fase 2 og 3, nemlig at disse kun gives til virkelig seriøse ansøgere, der vil være i stand til at løse opgaven fuldt ud.

Tiden her i dag strækker ikke til til flere detaljer, men mange spørgsmål trænger sig på med hensyn til lovens konsekvenser for den ønskede intensiverede efterforskning og indvinding af vore ressourcer i Nordsøen; der er f. eks. det fortvivlende olienævn, som nu er dukket op på ny, energipolitisk udvalgs kompetence fremover, voldgiftsretten, kontrolforanstaltningerne, afgifterne, dette, at energiministeren kan ændre aftaler, at han kan kræve, at staten kommer med ind i en produktion, formentlig når den er givtig, eller når man har gjort et ekstragodt fund, blokkens størrelse og meget andet.

Jeg må slutte med at sige, at kristeligt folkeparti ikke er helt trygt ved dette forslag, men vi ønsker aktivt og positivt at gå ind i udvalgsarbejdet.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet erkender, at der foreligger en aftale mellem regeringen og A. P. Møller-koncernen. Det er ikke sådan, at vi direkte anerkender aftalens indhold, men aftalen foreligger jo, en aftale, der indebærer en klar præference for A. P. Møller-koncernen og dens partnere i det multinationale konsortium DUC. Det er noget, der bygger på et ganske andet princip end det, retsforbundet vil knæsette, nemlig hele den danske befolknings, alle samfundsindividens ligeret til de naturgivne ressourcer.

Vi finder det direkte amoralsk, at man yder en sådan præference, men vi er naturligvis ikke blinde for, at forliget rækker og rokker i en rigtig retning. Vi finder blot, at der skulle mere end ét rok til for at rette rigtigt op på situationen.